

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

arbejdstilsynet være påkrævet for at få fastsat bestemmelser, der sikrer, at det mandskab, der har med anvendelse og transport af sådanne farlige stoffer at gøre, og det personale, der i påkommende tilfælde skal medvirke til at afværge følgerne af indtrufne ulykker, ikke under deres arbejde selv bliver udsat for forgiftning eller andre skader.

Det vil således være nødvendigt at samordne en række forskellige myndigheders virksomhed for at skabe betryggende forhold på dette område.

Jeg vil gerne her give tilsagn om at medvirke til tilvejebringelsen af en sådan samordning og et samarbejde, således at anvendelse og transport af farlige kemikalier og lignende stoffer, der er nødvendige for industrien, kommer til at foregå på den mest forsvarlige måde.

Niels Jørgen Nielsen: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Det er jo sådan, at vi alle sammen er enige om, at den moderne industri naturligvis skal have muligheder for at udnytte de tekniske og videnskabelige fremskridt, men vi må nok erkende, at der er områder, hvor vi er kommet noget bagefter, og jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at det ikke bare er et transportspørgsmål, men også et spørgsmål om anvendelsen af disse kemikalier; det fremgik jo også af svaret. Det efterslæb, vi har der, må vi indhente, inden der sker flere ulykker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Camre* til justitsministeren:

„Hvilke foranstaltninger påtænker ministeren at gennemføre for at forebygge forureningskatastrofer i forbindelse med transport af giftstoffer?“

Camre: Ja, mit spørgsmål vedrører jo samme emne, men jeg har ønsket specielt at spørge justitsministeren, hvorledes man fra justitsministeriets side vil søge at forebygge ulykker af denne karakter. Jeg har søgt forskellige nærmere oplysninger hos en række sagkyndige, hos fagforeningsfolk, hos læger og ingeniører, og jeg tror, det er rigtigt at sige, at der ikke er en ganske tidssvarende kontrol med transporten af giftstoffer i Danmark.

De bestemmelser, der findes, er indeholdt i en bekendtgørelse fra 1932. Der tales heri om, at man ved transport af sådanne giftstoffer skal køre med et pålideligt forspand, og at bagsmækken skal være af en sådan styrke, at tromlerne ikke falder ned, og hvis transporten foregår med bil, må hastigheden maksimalt være 30 km i timen. Vi har regler for motorvogne, der fører brandfarlige stoffer, men vi har ikke tilsvarende regler for køretøjer, der kører med gift. Man kan indregistrere tankvogne til at køre med vand eller med mælk, og så kan man fylde dem op med stærkt ætsende giftstoffer. Der køres f. eks. ammoniak fra forskellige havne til landbruget med et overtryk på 4-8 atmosfærer, og hvis en sådan lastvogn vælter i en landsby og der går hul på tanken, så kan indholdet simpelt hen dræbe alle indbyggere i en hel landsby. Der passerer igennem København en lang række lastvogne hver eneste dag med giftstoffer. Jeg kan nævne, at der flere gange ugentlig kører en stor lastvogn med svovlsyre fra Svovlsyrefabrikken til en Nørrebrovirksomhed, og hvis der her sker en ulykke, vil man kunne risikere, at alle de omkringværende, de mennesker, der findes på gaden, redningsmandskab osv., bliver dræbt.

Jeg håber, justitsministeren vil medvirke til, at der meget hurtigt skabes nogle nye regler på dette område, og til, at vi i tiden, indtil endelige detaljerede regler kan sættes i kraft, får nogle foreløbige regler, således at justitsministeren altså standser disse farlige transporter, som foregår i øjeblikket.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Som det allerede er anført af hr. Niels Jørgen Nielsen, medfører den industrielle udvikling i samfundet, at der i stigende omfang foretages transporter af farlige stoffer, herunder også af giftstoffer, på vore veje. Transport af sådanne stoffer vil altid være forbundet med en vis risiko, men det må naturligvis være myndighedernes opgave at søge denne risiko begrænset mest muligt. Opgaven må løses ved udarbejdelsen af regler, der dels begrænser risikoen for uheld i forbindelse med sådanne transporter, dels sikrer en effektiv indgriben, når ulykken er sket. Det må for de forskellige arter af farlige stoffer overvejes, hvilken type transportmiddel